

SFINȚIREA CEA MARE A APEI **la Praznicul Botezului Domnului**

Se cuvine a ști că în ziua Ajunului (5 ianuarie) și cea a Praznicului Bobotezei (6 ianuarie), după „Rugăciunea din spatele amvonului”, ies toți slujitorii, prin ușa cea mare în mijlocul bisericii, unde este gătită apa. Starețul sau preotul întâistător merge cu sfânta cruce, iar clericii merg înaintea lui, cu sfeșnicele și diaconul cu cădelnița. Se așază sfânta cruce pe masa unde este gătită apa. În acest timp, cântăreții cântă stihirile următoare, pe glasul al 8-lea:

Alcătuire a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu al lui Hristos, Celui ce S-a arătat.

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul, și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și Te sârguiești a lua botez de rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., același glas:

Către glasul celui ce strigă în pustiu: gătiți calea Domnului, venit-ai Doamne, luând chip de rob, botez cerând. Cel ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut. Cutremuratu-s-a Înaintemergătorul și a strigat, grăind: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule. Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Aici se adaugă trei Paremii din Isaia – 35:1-10; 55:1-13 și 12:3-6; sau aceasta:

Din cartea a patra a Regilor (5:9-15), citire:

A venit Neeman cu caii și cu căruța sa, oprindu-se la poarta casei lui Elisei. Iar Elisei a trimis la el pe sluga sa să-i zică: "Du-te și te scaldă de șapte ori în Iordan, că ți se va înnoi trupul tău și vei fi curat!" Neeman însă s-a mâniat și a plecat, zicând: "Iată, socoteam că va ieși el și, stând la rugăciune, va chema numele Domnului Dumnezeului său, își va pune mâna pe locul bolnav și va curăți lepra. Au

doară Abana și Farfar, râurile Damascului, nu sunt ele mai bune decât toate apele lui Israel? Nu puteam eu oare să mă scald în ele și să mă curăț? Și așa s-a întors și a plecat mânios. Dar slugile lui, apropiindu-se, i-au grăit și i-au zis: "Stăpâne, dacă proorocul ți-ar fi zis să faci ceva însemnat, oare n-ai fi făcut? Cu atât mai vârtos trebuie să faci când ți-a zis numai: Spală-te și vei fi curat!" Atunci el s-a coborât și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului lui Dumnezeu, și i s-a înnoit trupul ca trupul unui copil mic și s-a curățit. Atunci s-a întors la omul lui Dumnezeu cu toți cei ce-l însoțeau și, venind, a stat înaintea lui și a zis: "Iată am cunoscut că în tot pământul nu este Dumnezeu decât numai în Israel! Deci, ia un dar de la robul tău!"

APOSTOLUL

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este izbăvitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Din Epistola întâia către Corinteni (10:1-4) a sfântului apostol Pavel, citire:

Fraților, nu voiesc ca voi să nu știți că părinții noștri au fost toți sub nor și că toți au trecut prin mare. Și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare. Și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească; și toți, aceeași băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Glasul Domnului peste ape strigă.

Stih: Dumnezeuul slavei a tunat.

Evanghelia de la Marcu (1:9-11)

În zilele acelea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii și s-a botezat în Iordan, de către Ioan. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborându-Se peste El. Și glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

Dacă dorește cel mai mare, după Evanghelie se rostește acest Prolog în două părți (care în unele ediții a fost înserat în textul rugăciunilor de mai jos), iar dacă nu, se trece direct la ectenia mare:

Slăvimu-Te pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Atotțiitorule Împărate, Cel ce ești mai înainte de veci. Slăvimu-Te pe Tine, Ziditorule și Făcătorule a toate.

Slăvimu-Te pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără de tată din Mamă și fără mamă din Tată. Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat Dumnezeul nostru, din Cel desăvârșit. Căci astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună, și îngerii cu oamenii împreună prăznuiesc. Astăzi darul Sfântului Duh în chip de porumbel peste ape a coborât. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi, stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii, lumea înfrumusețează. Astăzi norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nefăcut, de voia Sa, este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Proorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul, și cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se prefac în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu curgeri tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curăță în apele Iordanului. Astăzi, raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se prefac în dulceață poporului cu venirea Domnului. Astăzi, ne-am izbăvit de plânsul cel vechi și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi, întunericul lumii se risipește cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înșelăciunea se surpă și cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună prăznuiesc, și cele de jos cu cele de sus împreună vorbesc. Astăzi, adunarea cea sfințită și mult vestită a ortodocșilor se bucură. Astăzi, Stăpânul la Botez merge, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne slobozească pe noi din robie. Astăzi, împărăția cerurilor am dobândit, iar împărăția Domnului nu are sfârșit. Astăzi, pământul și mare și-au împărțit bucuria lumii, și lumea s-a umplut de veselie.

Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupește și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Duh în chip de porumbel pogorându-Se și zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut, văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi și munții au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat, iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din

Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan și pe Cel ce moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat și a dăruit lumii botezul mântuirii. Amin.

**De este diacon rostește ectenia mare,
iar de nu, o zice preotul însuși:**

În pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru statornicia sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră întru ea, Domnului să ne rugăm.

Pentru (Înalt-)Preasfințitul (Arhi-)Episcopul nostru (N), pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți conducătorii țărilor, orașelor și satelor, și pentru pașnica lor ocârmuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul (sau satul) și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc în ele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii, celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dăruiască apei acesteia harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească Satana sub picioarele noastre și să se risipească tot sfatul viclean, care se pornește asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia și ispita care ne stă împotriva, și să ne facă vrednici de bunătățile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a dreptei credințe, prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie și curățire de păcate, spre tămăduirea sufletelor și a trupurilor, și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățitoare spre viața veșnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua și o vor primi spre sfințirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățire sufletelor și trupurilor tuturor celor ce o vor lua cu credință și vor gusta din ea Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfințenie prin gustarea din apa aceasta, cu venirea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoși, și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Apoi preotul zice această rugăciune:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule Unule-Născut, Care ești în sânul Tatălui, Dumnezeule cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi pe ea, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt și ne primește pe noi, care aducem Ție slavă și bună mulțumire pentru lucrurile Tale cele mari și minunate săvârșite dintru început și pentru rânduiala Ta cea mântuitoare din veacurile ce au urmat, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios și sărac, și Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca sfințind firea apelor, Tu, Cel ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale către nașterea cea de a doua prin apă și prin Duh și să ne întorci pe noi la libertatea cea dintâi. Prăznuind pomenirea acestei taine dumnezeiești, ne rugăm Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropește și peste noi nevrednicii robii Tăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apa cea curățitoare, darul milostivirii Tale, ca să fie bineprimită bunătății Tale cererea noastră a păcătoșilor pentru apa aceasta, și prin ea să se dăruiască nouă și la tot poporul Tău cel credincios binecuvântarea Ta, spre slava sfântului și închinatului Tău nume.

Că Ție se cuvinte toată slava, cinstea și închinăciunea împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Apoi iarăși preotul zice această rugăciune,
alcătuită de Sf. Sofronie, patriarhul Ierusalimului:**

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțelegătoare și a firilor celor cuvântătoare; bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul ce vine în lume, strălucește și întru mine nevrednicul robul Tău! Luminează-mi ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie

bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înaintea. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Duh, ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine cu umilință:

Și preotul zice cu glas mare acestea:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este destul spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Apoi urmează:

Că Tu, cu voia, pe toate le-ai adus din neființă la ființă. Cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura și cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile cerești; pe Tine Te laudă soarele; pe Tine Te slăvește luna; Ție se supun stelele; pe Tine Te ascultă lumina; de Tine se îngrozesc adâncurile; Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort; Tu ai întărit pământul peste ape; Tu ai îngrădit marea cu nisip; Tu, spre suflare, ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate se acopăr. Căci Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt și fără început, ai venit pe pământ chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te; că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurărilor milei Tale, a vedea neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul, vestim mila, nu tănuim facerea Ta de bine! Firea neamului nostru ai izbăvit-o; pântecul Fecioarei ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat; că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu ai sfințit și apele Iordanului, trimitând din cer Duhul Tău cel Sfânt și capetele „balaurilor” care se încuibaseră acolo l-ai zdrobit:

Tu însuși, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum prin pogorârea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta! (de 3 ori).

Zicând preotul aceasta de trei ori, binecuvintează apa cu mâna, afundând mâna în apă în chipul sfintei cruci, la fiecare zicere.

Apoi urmează:

Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nesticăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta din ea, să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Cel ce ai înnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeu nostru, Care, pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeu nostru, Cel ce prin mare și prin Moise ai eliberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeu nostru, Care ai despicat piatra în pustiu și au curs ape și râurile s-au umplut de apă și poporul Tău cel însetat l-ai adăpat: Tu ești Dumnezeu nostru, Care cu apă și cu foc, prin Ilie, ai izbăvit pe Israel din rătăcirea lui Baal. Însuși și acum, Stăpâne, sfințind apa aceasta, cu Duhul Tău cel Sfânt, dă tuturor celor ce se vor stropi și o vor gusta sfințire, binecuvântare, curățire, sănătate.

Adu-Ți aminte, Doamne, de toți episcopi ortodocși, de cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și de tot clerul și de poporul ce stă înaintea și de frații noștri care din binecuvântate pricini nu sunt printre noi, și-i miluiește pe dânșii și pe noi, după mare mila Ta. Ca și de stihii, și de îngeri și de oameni, și de cele văzute, și de cele nevăzute să fie slăvit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul, plecându-și capul, citește în taină această rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele; și ne binecuvântează pe noi, care prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin împărtășirea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Ecfonis:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul luând sfânta cruce o afundă drept în apă, de trei ori, făcând semnul crucii; și scoțând-o ține cu amândouă mâinile și cântă troparul, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul, în chip de porumbel a întărit adevărul cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu, și lumea ai luminat, slavă Ție (de trei ori).

După aceasta stropește altarul și toată biserica și poporul cu apa sfințită. Și intrând în biserică, se cântă această idiomelă, glasul al 6-lea:

Să cântăm credincioșii mărirea binefacerii lui Dumnezeu, cea pentru noi. Că făcându-Se om, pentru păcatul nostru, pentru curățirea noastră Se curățește în Iordan, Cel ce este singurul curat și nesticăcios, sfințindu-mă pe mine și apele, și zdrobind capetele fiarelor din apă. Deci să luăm apă cu veselie, fraților. Că celor ce o iau cu credință, în chip nevăzut se dă darul Duhului, de la Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceea:

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac (de trei ori).

Și otpustul acesta:

Cel ce în Iordan, de la Ioan, a voit a Se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Se dă anafură poporului, iar din apa sfințită se gustă mai înainte de a lua anafura.